

Vrienden noemen **Baby V** de Lesley-Ann Poppe van de travestiewereld. Vincent (40) speelt dan ook een sexy rolletje, waarbij het meer om de look draait dan om de seks.

Ik zie zelf heel graag de Amerikaanse travestieten. RuPaul is er zo eentje, een icoon uit de jaren negentig dat ik nog altijd fantastisch vind om wie ze is en wat ze doet. Ze is in mijn ogen de oppertravestiet. Aan de andere kant heb je ook drag queens en die staan evenzeer gemaquilleerd op het podium, met plateazolen en pruiken, maar soms ook in bloot bovenlijf, zonder ronde vormen. Als travestiet voel ik dat het plaatje meer klopt, dat het meer een geheel is.'

'Ik voel me ook helemaal vrouw op het moment dat ik in mijn rol zit. Ik zou niet zeggen dat ik me beter voel, maar ik kan misschien wel zeggen dat ik me zekerder voel. Als vrouw kan ik me veel meer permitteren dan als man. Een voorbeeld: als ik als homo binnenkom in een heterozaak, hou ik me een beetje op de achtergrond. Als travestiet stap ik daar binnen en steel ik de show, bij wijze van spreken. In die zin is het ook een uitlaatklep voor mij.'

'Ik ben, net zoals alle andere travestieten, artistiek aangelegd, en door dit te doen kan ik al mijn fantasie kwijt. Wat ik draag als Baby V is een beetje afhankelijk van de mood waarin ik zit. Dat kan iets heel glammouzeus zijn, maar ook iets heel eenvoudigs.

Ik heb enorm veel vrouwenkleden en vrouwenschoenen. Meer dan dat ik mannenkleden heb, een hele garage vol. Als ik ga winkelen, kijk ik ook altijd in de mannen- en vrouwenafdeling.

Wanneer ik dan met een jurk naar de paskamers ga, levert dat wel eens rare blikken op, maar daar trek ik me niks van aan. Ook als ik vrouwenschoenen pas, kijk ik zelfs niet rond. Al zal ik ook niet expres in het midden van de winkel gaan staan.

Ik ben gelukkig met wie ik ben, maar vrouwen hebben zoveel meer keuze, het aanbod is zoveel groter. In kleding, make-up, haar, schoe-

nen, noem maar op. Mannen hebben de keuze tussen een broek en een trui.'

Poetsen op hakken

'Op hakken lopen is heel gemakkelijk voor mij. Een hak van twaalf centimeter

is niks. *(lacht)* Ik kan zelfs een tip geven om erop te leren lopen: doe je hakken aan en poets je huis. Geen betere oefening dan dat. Het aanbrenge van de make-up is iets wat ik mezelf heb aangeleerd, en dat is een heel proces geweest. Het duurt ook ongeveer een uur voordat alles eruitziet hoe het moet zijn. Ik vind mijn make-up nu overigens beter dan jaren geleden, er zit een evolutie in. 'Ik ben wie ik ben, of dat nu mannelijk of vrouwelijk is. Baby V en Vincent zijn dezelfde persoon, die zich van tijd tot tijd gewoon anders gedraagt. Ik twijfel ook zelden aan mezelf, dat vind ik niet nodig. Ik ben bezig met mijn lichaam, als vrouw maar ook als man. In die zin dat ik me graag verzorg, misschien iets meer dan de modale man. En ik heb altijd gladde benen. *(lacht)* Het enige wat ik echt moet

doen als ik een show heb, is mijn teennagels lakken. Zonder nagellak zal ik het podium niet opkruipen. Dat maakt het af, in mijn hoofd en in het echt. Ik zie graag een echte vrouw, met mooie rondingen. Zoals Eva Mendes, bijvoorbeeld. Mannen mogen dan weer wat ruwer zijn voor mij, die moeten niet te afgeborsteld zijn.'

'Ik besepte al op mijn dertiende dat ik op jongens viel. Ik wist alleszins dat er iets anders met me was, al kon ik niet thuisbrengen wat juist. Wat maakte dat ik me ook alleen op de wereld voelde. Op mijn vijftiende ben ik dan uit de kast gekomen, nu vijftientig jaar geleden. Heel andere tijden dan nu. Toch heb ik het geluk gehad dat ik vrienden en familie heb die me altijd aanvaard hebben zoals ik ben. Ook toen ik begon als travestiet. Toen ik negentien was, werd ik gevraagd om als travestiet te werken in een disco-

theek, en van het ene is dan het andere gekomen. Ik heb nooit te maken gehad met discriminatie, maar ik beseft heel goed dat ik hier in België veel geluk heb en dat dat in andere landen misschien niet het geval zou zijn. Daarom zet ik me ook in voor anderen, voor een liefdadigheidsorganisatie die zich in Nepal inzet voor transseksuelen en travestieten. Door hen gratis opleidingen in haartooi en make-up te geven, proberen we hen uit de prostitutie te halen en aan een job te helpen.'

'Veel mensen hebben vooroordelen over travestieten, ook hier in België. Ze denken vaak dat we de zwakkeren van de maatschappij zijn, dat we verder geen leven hebben. Maar het tegendeel is waar. Daarom is het spijtig dat ze ons soms over dezelfde kam scheren als die paar uitzonderingen.'

Meer info over de liefdadigheidsorganisatie:
www.makeup2makeup.wordpress.com

Als vrouw kan ik me veel meer permitteren